

ΕΤΟΣ 54ον

1 Ὀκτωβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (2783)

Η ΑΓΑΠΗ

«πλήν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν»

Τὰ ἱόγια τοῦ Χριστοῦ πού μᾶς μεταφέρει σήμερα ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς μᾶς δίδουν μέσα σέ λίγες γραμμές τὴν οὐσία καὶ τὸ ἀποκορύφωμα τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς. Κέντρο αὐτῆς τῆς ἠθικῆς εἶναι ἡ ἀγάπη πού ἐκπηγάζει ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Χωρὶς τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο δὲν εἶναι δυνατὸ νά γίνηται λόγος γιὰ ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων μεταξύ τους.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

Καὶ πράγματι! «Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ» (Α΄ Ἰω. 4,8). Ἡ ἀγάπη ἀποκαλύπτει τὸ εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποτελεῖ τὴ συμπλήρωση καὶ τὴν καταξίωση τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδας. Ἡ ἀγάπη ὁμως τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπιβάλλεται στὸν ἄνθρωπο οὔτε τὸν ἐξαναγκάζει σέ ἀνταπόκριση. Ἡ ἀνταπόκριση σέ αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐλεύθερη ἐπιλογὴ μας. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἀγαπήσει, μπορεῖ ὁμως καὶ νά μισήσει τὸν Θεό. Ἀλλὰ καὶ ὅποιος μισεῖ τὸν Θεό δείχνει στὴν πραγματικότητα κάποια νοσηρὴ ἀγάπη ἀπέναντί του. Ἀναγνωρίζει ἑμμεσα τὴν ὑπαρξή του. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀρνῆτης τοῦ Θεοῦ εἶναι προτιμότερος ἀπὸ ἓνα χιλιάρὸ ἢ ἀδιάφορο χριστιανό (Ἀποκ. 3,15-16).

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό

Ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό. Ὁ Θεὸς θέλει ὁλόκληρο τὸν ἄνθρωπο. Ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά ἀγαπήσει τὸν Θεό μὲ ὅλη τὴν καρδιά του, μὲ ὅλη τὴν ψυχὴ καὶ μὲ ὅλη τὴ διάνοιά του. Πῶς μπορεῖ ὁμως νά τὸ πραγματοποιήσει, ὅταν δὲν κυριαρχεῖ στὸν ἑαυτό του; Πῶς μπορεῖ νά ἀγαπήσει τὸν Θεό, ὅταν ὁ νοῦς του εἶναι διασκορπισμένος στὰ ὑλικά πράγματα καὶ ὑποδουλωμένος στὰ πάθη; Γι' αὐτὸ καὶ ἡ τήρηση τῆς πρώτης καὶ μεγάλης ἐντολῆς τῆς ἀγάπης ἀπαιτεῖ τὴν αὐτοσυγκέντρωση τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀφοσίωση τοῦ νοῦ καὶ ὅλων τῶν ψυχικῶν δυνάμεων στὸ θεῖο θέλημα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ζ' 31-36)

«Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες»

Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. **Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν**, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαριστοὺς καὶ πονηροὺς. **Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.**

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ φανερῶνεται μὲ τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν του. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὑποδουλωμένος στὰ πάθη, δὲν μπορεῖ νὰ ἀγαπήσει ἀληθινὰ τὸν Θεό. Ἀλλὰ ὅσο καὶ ἂν ἀγαπήσει τὸν Θεό, σπάνια φθάνει στὴν ἀπόλυτη ἐκπλήρωση τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης. Γι' αὐτὸ καὶ στὰ συναξάρια διαβάζουμε ὅτι οἱ Ἅγιοι κατηγοροῦσαν τοὺς ἑαυτοὺς τους ὅτι δὲν τηροῦσαν πλήρως τὴν ἐντολήν.

Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ κάνει τὸν ἄνθρωπο τυφλὸ μπροστὰ στὰ ὑλικά πράγματα. Ὅπως ὁ ἀληθινὸς ἐραστὴς δὲν βλέπει τίποτα πέρα ἀπὸ τὸ πρόσωπο πού ἀγαπᾶ, ἔτσι καὶ ὁ ἐραστὴς τοῦ Θεοῦ δὲν βλέπει τίποτα πέρα ἀπὸ τὸν Θεό. Καὶ ὅποιος δὲν βλέπει καὶ τυφλῶνεται «πρὸς πάντα τὰ μετὰ Θεόν», φωτίζεται ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ βλέπει τὰ «θειότερα» κατὰ τὸν ἅγιο Μάξιμο Ὁμολογητή.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον

Ἡ δευτέρη μεγάλη ἐντολή, πού χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν Κύριο ὡς ὅμοια μὲ τὴν πρώτη, εἶναι ἡ ἐντολή τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Ὁ Χριστὸς ἐναποθέτει τὴ φροντίδα ἐκείνων πού ἀγαπᾶ στὰ χέρια ἐκείνων πού τὸν ἀγαποῦν. Ἔτσι ὁ χριστιανὸς καλεῖται νὰ ἀγαπήσει τὸν πλησίον του «ὡς ἑαυτόν». Σὲ ψυχολογικὸ ἐπίπεδο αὐτὸ σημαίνει νὰ ἀγαπήσει τὸν πλησίον του, ὅπως ἀγαπᾶ τὸν ἑαυτό του. Ἡ τελειότητα ὅμως τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης δὲν βρίσκεται στὸ ψυχολογικὸ ἀλλὰ στὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο. Καὶ σὲ αὐτὸ ὁ πιστὸς δὲν ξεχωρίζει πιά τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸν πλησίον· ἀγαπᾶ τὸν πλησίον του ὡς ἑαυτό του, γιατί εἶναι ὁ ἐν Χριστῷ ἑαυτὸς του.

Ἀπὸ ψυχολογικὴ ἄποψη στὴν περίπτωση αὐτὴ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀγαπᾶ τὸν ἄλλον ὅσο καὶ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ περισσότερο ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Καὶ γιὰ νὰ φθάσει στὸ σημεῖο αὐτό, χρειάζεται μεγάλη ἀνδρεία καὶ ὑπομονή. Ἐδῶ κορυφώνεται ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη.

Δοκιμασία τῆς ἀγάπης

Οἱ κοινωνικὲς σχέσεις στὸν κόσμον ρυθμίζονται μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ἀνταποδόσεως. Ὁ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Νά φέρεσθε πρὸς τοὺς ἄλλους ὅπως θά ἠθέλατε νά φερθοῦν σ' ἐοᾶς. Ἐάν ἀγαπᾶτε μόνον ἐκείνους πού σᾶς ἀγαποῦν, ποιάν χάριν ἔχετε; Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαποῦν ἐκείνους πού τοὺς ἀγαποῦν. Καί ἐάν κάνετε καλό εἰς ἐκείνους μόνον πού σᾶς κάνουν καλό, ποιάν χάριν ἔχετε; Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ ἴδιο κάνουν. Καί ἐάν δανεῖζετε μόνον εἰς ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐλπίζετε νά τὰ πάρете, ποιάν χάριν ἔχετε; Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ δανεῖζουν εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, διὰ νά πάρουν πίσω τὸ ἴσον ποσόν. **Ἀλλὰ σεῖς νά ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας** καί νά κάνετε καλό καί νά δανεῖζετε ὅπου δέν ἐλπίζετε εἰς ἐπιστροφὴν καί ἢ ἀνταμοιβή σας θά εἶναι μεγάλη καί θά εἴσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου, διότι αὐτοὶ εἶναι καλὸς εἰς τοὺς ἀχάριστους καὶ κακοὺς. Νά εἴσθε λοιπὸν φιλεῦσπλαγχνοὶ καθὼς καὶ ὁ Πατέρας σας εἶναι φιλεῦσπλαγχνος».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἄνθρωπος θεωρεῖ φυσικό νά ἀγαπᾶ ὅσους τὸν ἀγαποῦν καί νά μισεῖ ὅσους τὸν μισοῦν. Τό μίσος πρὸς αὐτοὺς πού τὸν ἀγαποῦν καί ἡ ἀγάπη πρὸς αὐτοὺς πού τὸν μισοῦν ἀποτελοῦν ἀποκλίσεις ἀπὸ αὐτὸ πού θεωρεῖται συνήθως κανονικό. Εἰδικότερα μάλιστα τὸ μίσος πρὸς τοὺς φίλους καταδικάζεται ἀπὸ τὴν κοινὴ ἀνθρώπινη λογικὴ ὡς νοσηρὴ συμπεριφορὰ. Ἀλλῆ καί ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθροὺς θεωρεῖται ἀνοησία. Ἡ φύση μᾶς διδάσκει νά ἀγαπᾶμε τοὺς φίλους μας· ὁ Χριστὸς τοὺς ἐχθροὺς μας. Εἶναι ἀγάπη πού δέν ἐμφανίζεται στό ἐπίπεδο τῆς φύσεως ἀλλῆ στό ἐπίπεδο τῆς χάριτος. Ἡ ἀγάπη αὐτὴ ἀναζητεῖ πάντα ἓναν τρόπο· ἡ ἀδιαφορία βρῖσκει πάντοτε μία δικαιολογία. Μὲ τὴν ἀγάπη αὐτὴ ὁ ἄνθρωπος ἐπανερχεται στὴν κατὰ φύσιν κατὰστασὴ του καί μιμεῖται τὸν ἴδιο τὸν Θεό, πού θυσιάστηκε γιὰ τὸν ἀποστάτη ἄνθρωπο.

Ἡ ζωὴ τῆς ἀγάπης, θελεῖ νά τονίσει ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, δέν εἶναι μιά ἐνδοανθρώπινη καί κοινωνικὴ ὑπόθεση τῶν χριστιανῶν. Ἀπορρέει ἀπὸ τὴ στενὴ σχέση τοῦ κάθε χριστιανοῦ πρὸς τὸν Θεὸ Πατέρα. Ὅποιοι βιώνει ἔντονα τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατέρα προσφέρει τὴν ἀγάπη του πρὸς ὄλους μὲ τρόπο θετικό, ἀνιδιοτελεῖ καί ὀλοκληρωτικό. Κάτω ἀπὸ αὐτέ τις προϋποθέσεις ἡ ζωὴ τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ πραγματικὴ ζωὴ. Γι' αὐτὸ καί ὁ ἀββᾶς Ἡσύχιος εἶπεγε ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού δέν ἀγαπᾶ δέν ζεῖ. Φυτοζωεῖ.

Ἄρχιμ. Γ. Χ.

1 Ὀκτωβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΛΟΥΚΑ

Ἀνάμνησις τῆς τιμίας Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· Ἀνανίου ἀποστόλου, Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ († 7 αἰ.) καί ποιητοῦ τῶν κοντακίων, Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου.

Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Ε' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. ς' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ς' 31-36.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Ὀκτωβρίου, Γ' Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Β' Κορ. ς' 16 - ζ' 1 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ' 11-16.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στις δραστηριότητες του Όργανισμού της Άποστολικής Διακονίας, πού υλοποιούνται με τη Χάρη του Θεού και τον ένθεο ζήλο των συνεργατών μας, εντάσσεται, και τό ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ώστε οι Κληρικοί, οι Κατηχητές και οι Συνεργάτες του ποιμαντικού έργου της Έκκλησίας μας, πού έχουν τό θεϊό δώρο της άκοης, νά έπικοινωνούν με όσους τό στερούνται και οι όποιοι, με την πρόνοια του Θεού, έχουν άλλο τρόπο έκφράσεως και έπικοινωνίας. Η διάρκεια του Σεμιναρίου είναι δύο έτη.

• Έγγραφές:

Οι έγγραφές γίνονται καθημερινώς μέχρι την 16η Νοεμβρίου 2006, κατά τις ώρες 8 π.μ. έως 2 μ.μ. στό Γραφείο Κατηχήσεως και Νεότητας, και, κατά τις ώρες λειτουργίας του Σεμιναρίου.

• Έναρξη μαθημάτων:

Στις 2 Νοεμβρίου 2006, ημέρα Πέμπτη θά γίνει ό Άγιασμός κι η έναρξη των μαθημάτων του Σεμιναρίου.

• Διάγραμμα Λειτουργίας:

Τά μαθήματα θά γίνονται ανά δεκαπενθήμερο, διάρκειας δύο ωρών, στήν αίθουσα διαλέξεων της Άποστολικής Διακονίας (Ίωάν. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη).

Τό διετές πρόγραμμα σπουδών του Σεμιναρίου περιλαμβάνει κατ' έτος τις ακόλουθες θεματικές ενότητες:

Στό πρώτο έτος σπουδών παρέχονται βασικές γνώσεις της Νοηματικής Γλώσσας και στό δεύτερο έτος γνώσεις πού έχουν άμεση σχέση με την Κατηχητική Διδασκαλία της Έκκλησίας.

• Πληροφορίες:

Καθημερινώς, κατά τις ώρες 8 π.μ. έως 2 μ.μ. στό Γραφείο Κατηχήσεως και Νεότητας, και τις ώρες λειτουργίας του Σεμιναρίου. Ίω. Γενναδίου 14, 115 21 Άθήνα. Τηλ. 210 7272347 – 210 7272236.

Άκοΰστε τό ΝΕΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Έκκλησίας της Ελλάδος
Γιά περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθοδοξου πίστεως και ζωής της « Άποστολικής Διακονίας της Έκκλησίας της Ελλάδος». Ίασίου 1, 115 21 Άθήνα. Έκδότις - Διευθυντίς: Έπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό των ιερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου της Άποστολικής Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' όλο τον κόσμο Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οί «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» των φοιτητών του Θεολογικού Οικοτροφείου της Άποστολικής Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm